

Ove von Spaeth

**Regenter,
admiraler**
- og kongelige astrologer

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Regenter, admiraler - og kongelige astrologer

Ove von Spaeth

VisionsNettet
www.visionsnettet.dk

Regenter, admiraler - og kongelige astrologer

Af Ove von Spaeth

Gennem historien, faktisk helt frem til 1800-tallet, kunne astrologi ses lige så involveret i politik som f.eks. økonomiske hensyn - foruden at være en stærkt udbredt og selvfølgelig faktor i livssyn og i dagligdagen ligesom religionen. Ofte kendes astrologien næsten ikke i historiebøgerne, hvilket i realiteten kunne svare til f.eks. at undlade at omtale den katolske kirke i kulturhistorien.

Filosofiskolen i Athen, malet af Raphael. Her diskuterede de lærde både stjernelære og matematisk astronomi.

Aristoteles om 'planeterne i himlen, som vi kalder guder'

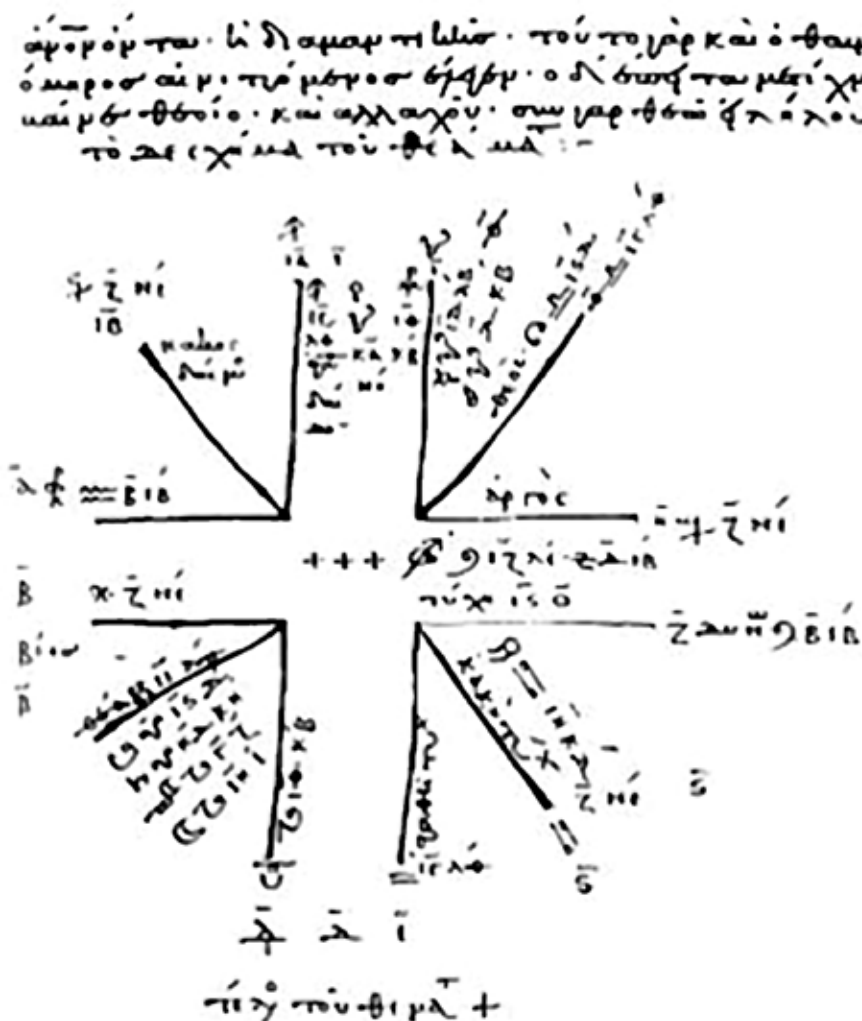
Der var engang, da kongerne i deres tjeneste havde særlige personer som rådgivere, der "kunne mere end deres fadervor". Persiske og babyloniske konger ansatte astrologer som vismænd – af samme type som de tre, der omtales i Bibelen at have observeret og udlagt betydningen af "Betlehem-stjernen".

Alexander den Store havde som konge og feltherre bl.a. en indisk yogi og en syrisk spåkvinde med på råd under sit store togt, mens han samtidig korresponderede

med sin tidligere lærer, filosofen Aristoteles, bl.a. om "... planeterne i himlen, som vi kalder guder ...", som der stod i et af brevene fra Aristoteles. Plutarch omtaler Alexander d. Stores fødsel og hentyder til stjernebilledet Løven. Det viser sig, at Alexander blev født en bestemt dag (20. juli 354 f.Kr.), hvor Løvens hovedstjerne Basiliken, dvs. *Basiliskos (Regulus)* blev passeret af Solen i en tæt konjunktion. I datidens stjernemytologiske tradition ansås dette, under rette betingelser, at kunne være tilknyttet en stærkt berømmelig karriere.

Adskillige historiske beslutninger og konsekvenserne har gennem tiderne hvilet på astrologers afgørelser eller astrologiske betragtninger. F.eks. da den græske flåde i 400-tallet f.Kr. undlod at angribe oprøret i det hidtil græsk-dominerede Syditalien af skræk for en måneformørkelse, hvorved disse græske kolonier gik tabt for stedse med romerrigets muliggørelse til følge. (Interessant nok talers der, som eneste sted, stadig oldgræsk i disse egne).

Eller da kejser Karl d. 5's astrolog varsledede personlig ulykke for kejseren på grund af en stor komet, hvorfor Karl d. 5. af frygt afstod (til sin søn) trone, titel og hele kejserriget omfattende størstedelen af Vesteuropa, og derpå gemte sig bort i et kloster, hvor han døde fem år senere.

Græsk horoskop udført af Rethorius i 497 e.Kr. – i den byzantinske æra, med tætte traditioner til oldtidens viden, og hvor også de østromerske kristnes overhoved, kejseren, fik opstillet horoskoper.

Magelian havde astrolog med på første verdensomsejling

Når konger havde astrologer som rådgivere, lod også deres generaler, guvernører, admiraler etc. ofte anskaffe sig en sådan måske uundværlig beregner af forsynets krogede veje. Da lederen af den første verdensomsejling, Magelian, tog af sted på sin årelange færd med sine folk og sine skibe, havde han som noget af det vigtigste sin astrolog med. Denne post, langt over f.eks. skibslægen, regnedes endda for mere betydningsfuld end bare på lige niveau med navigatøren. Her i Magelians stab havde astrologen Andreas de San Martin en position, der svarer til en kommandørkaptajn på et moderne flagskib. Da nu Magelians ekspedition var nået halvvejs igennem det vanskelige og farefulde sund – der siden bærer hans navn – ved Sydamerikas sydspids, måtte han vente 6 dage på et af skibene, San Antonio, der ikke dukkede op. Og da intet spor af det viste sig, blev den videre rejse genoptaget, idet Magelian var sikker i sin sag, at så kom det heller ikke mere. For, ivrig efter at vide hvad der var sket med skibet, havde han beordret sin astrolog til at arbejde med dets horoskop for at klarlægge dets skæbne.

Astrologen San Martin var åbenbart dygtig til sin profession, for efter at have udført de nødvendige beregninger, rapporterede han, at det savnede skibs besætning havde gjort mytteri, taget kaptajnen til fange og sat kursen mod Europa. Da Magelians ekspedition til sidst selv kom tilbage til Europa, erfarede de, at dette var nøjagtigt, hvad der var sket.

For at navigere efter stjernerne skulle solhøjden måles om dagen.

Columbus og solformørkelsen

Da Columbus en del år forinden sejlede ud på en ekspedition og "opdagede Amerika" i oktober 1492, tog han ikke astrolog med – for det kunne han selv klare. For en datidig navigationserfaren skibsfører, hjemmevant med positionsberegninger ud fra beregninger og observation af stjerners og himmellegemers indbyrdes stillinger – var der ikke langt til også at kunne opstille horoskoper. Der er stadig fra hans hånd bevaret bl.a. nogle månetabeller, han selv havde beregnet og opstillet.

Hans indsigt her kom ham til gode i forbindelse med fuldmånens indtræf få dage før, han observerede land – Amerika – på et tidspunkt hvor besætningen, der ikke længere troede på et resultat, ikke turde fortsætte, at det i den grad var på randen af mytteri. Så det var temmelig nær ved, at Columbus ikke skulle opdage Amerika.

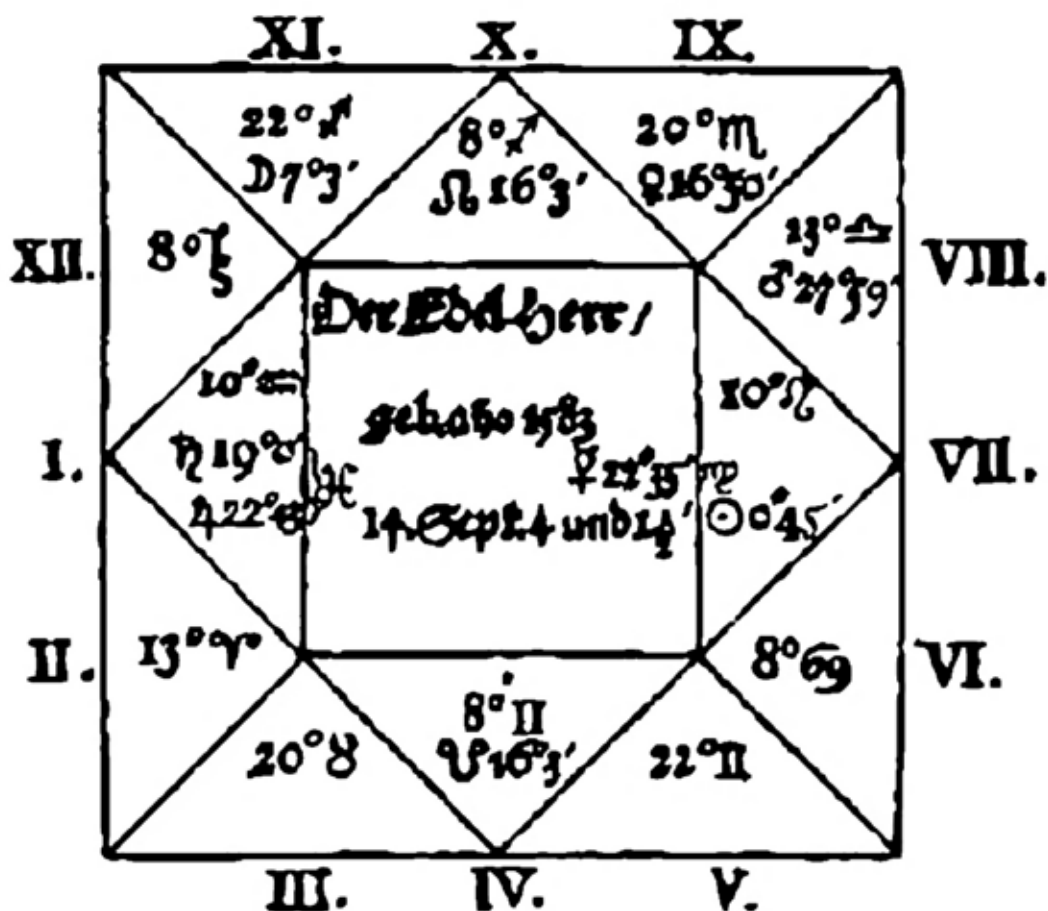
Senere på en af de næste øer reddede han livet ved at skræmme og imponere indfødte ved at kunne forudsige en solformørkelse der indtraf præcist efter hans beregninger og kundgørelse. Denne ide af Columbus er siden hen blevet godt udnyttet – bl.a. af H. Rider Haggard, i sin bog "Kong Salomons miner" (1885) og af tegneren Hergé til "Tintin" samt af Mark Twain.

Astrologi forbudt i ny fransk videnskab, men ikke hos kongen

Da det Kongelige Franske Videnskabs Akademi stiftedes 1666, blev astrologien udtrykkeligt forment adgang – en forordning kongens eminence Colbert stod bag. Han ville som *rådgiver* ikke have konkurrence. Morin de Ville France var derfor sidste officielle franske astrolog.

Men sagen forhindrede ikke de franske konger i at benytte sig af astrologien lidt endnu. Kong Ludvig d. 14. brugte dens symbolik overalt, når han optrådte som "Solkongen". Og hans søn, Ludvig d. 15., fik af sin astrolog forudsagt sin levetid i diplomatiske vendinger – "så og så mange af Jordens omdrejninger vil majestæten endnu kunne regne med at deltage i", idet f.eks. 8-10.000 omdrejninger immervæk lød af mere rigelig tid end nogle-og-tyve-år.

Ved flere lejligheder derefter overraskedes bl.a. kongens læge ved – under sin indtræden i de kongelige gemakker – at se majestæten dreje rundt og rundt som en balletdanser. Hertil forklarede kongen, at han "*drejede 'baglæns' rundt for ved hver omgang at kunne ophæve en virkning fra Jordens rotation for således at kunne leve så meget længere*".

Herskere og ledere anså det for vigtigt at få opstillet deres horoskop. Wallenstein, en af 30-årskrigens store feltherrer, lod dette sit horoskop opstille af Johannes Kepler.

Napoleon om sin 'skæbnestjernes indflydelse'

Napoleon er en af historiens mest veldokumenterede personer. Simpelthen alt blev noteret ned af hans stabsofficerer, der var omkring ham nærmest døgnet rundt – alt hvad han sagde, skrev, spiste, mødte, opholdsstedet, klokkeslæt etc., etc. Trods Napoleons store selvbevidsthed om egen dygtighed talte han ofte om afhængighed eller indflydelse fra "sin skæbnestjerne" eller "lykkestjerne". Kunne han måske, som mange ledere i historien, også have konsulteret astrologer? Men det er lige så udokumenteret som hans påståede besøg i den store pyramide. Hans officerssekretærer kan i givet fald have ment, at det kunne anses for pinligt for den store general – der står intet herom, næppe heller indirekte, i de tykke bind, notaterne voksede til.

Dog fremgår det, at disse optegnelser afslører, at Napoleon, skønt han var en stor strateg, nøgtern analytiker, genial matematiker mv., uden videre fejede alt dette og øvrige logiske overvejelser til side ved ansættelsen af nye generaler, idet han i stedet altid undersøgte og spurgte som det eneste vigtige: "Har han held med sig"?

Åbenlyst for alle var det også, at Napoleons sidste, desperate genkomstforsøg, de såkaldt "100 dage", faldt nøjagtig sammen med, at en ny komet viste sig på himlen, da han startede fra Elba. Kometen kulminerede samtidig med Napoleon i

sit forehavende – og den vender og forsvinder mere og mere, mens samtidig hans nederlag ved Waterloo fandt sted, og bliver sidste gang set på himlen præcis den dag, han interneredes som livsfange på øen Sct. Helena.

Hvad var Napoleons "skæbnestjerne"? Var det fordi, han var født 15. august 1769? Det viser sig, at Napoleon her blev født en bestemt dag, hvor Løvens hovedstjerne Basiliskos/Regulus blev passeret af Solen i en, dog 3 grader åben, konjunktion. Igen, datidens stjernemytologiske tradition anså dette, under rette betingelser, at være tilknyttet en stærkt berømmelig karriere.

Napoleon talte ofte om indflydelse fra "sin skæbnestjerne".

Nyere historie – præsidenter og astrologi

Hitler benyttede gennem folk fra sin stab i krigens første år den svejtsiske astrolog og Nostradamus-fortolker Karl E. Krafft. Højtstående i nazi-staben benyttede Krafft, da de læste hans opsigtvækkende gunstige forudsigelser for Hitler, et prospekt med stærk inspiration ved fortolkning af *Nostradamus*. Da tilhængeren Rudolf Hess i staben flygtede, faldt Krafft i unåde og endte sine dage i en KZ-lejr. Krafft nåede at udgive: *"Über ältere u. älteste Ausgaben d. Prophéties"* og *"Einführung z.d. Propheties d. M. M. Nostradamus"* (begge: Fkf.a.M., 1940). – Det britiske efterretningsvæsen lod under 2. verdenskrig ansætte en astrolog, Louis de Wohl, for at finde ud af, hvad Krafft og andre kunne have rådet kontaktfolk i Hitlers stab til.

I nutidens asiatiske kongeriger som Thailand, Nepal, Sikkhim m.fl. foregår kongelige bryllupper, tronbestigelser etc. stadig efter astrologernes råd. Bangladesh udråbtes som ny stat på et astrologisk tidspunkt. I Tibet var visse personer med specielle evner direkte ansat som professionelt statsorakel, som det foregik for flere tusinde år siden i det gamle Egypten.

Karl Krafft (1900–1945), Hitlers "Hofastrolog".

Da tibetanernes overhoved Dalai Lama i 1950'erne ville flygte efter kinesernes gradvise indtrængen og erobring af landet, lod han sig i første omgang overtale til at holde sig tilbage i længere tid end forsvarligt ved et kloster ved grænsen ind til Indien, fordi statsoraklet (der brugte forskellige metoder, endda også en slags astrologi) frarådede, at han forlod landet.

Gennem hele verdenshistorien har astrologer og andre forudsigere været til fals i de politiske spil, ofte under trusler for at levere fine prospekter i propagandaens tjeneste. Også i dette tilfælde, for det viste det sig senere, at statsoraklet var blevet bestukket af kineserne. – Dette er fra pålidelig mundtlig kilde, idet jeg personligt kendte gennem 6 år til 1976, Prins Peter af Grækenland og Danmark, uddannet som etnograf og var Dalai Lamas ven og fortrolige, og en af dengang kun to danskere, der talte tibetansk (den anden var magister Erik Haar).

Indiens første præsident fra 1948, Nehru, har i en bog offentliggjort korrespondance med sin datter, der senere selv blev Indiens præsident, Indira Gandhi. I et brev råder han hende til at konferere med sit horoskop eller lade et beregne, hvis hun endnu ikke var i besiddelse af et.

Flere amerikanske præsidenter fra Kennedy og fremefter har benyttet sig af det også astrologiorienterede medium Jeanne Dixon, som ikke har nøjedes med at udsende forudsigelser pr. pressemeddelelse, men var ofte direkte på besøg i Det hvide Hus' præsidentbolig i Washington, D.C. – Senere blev præsident Ronald Reagan og især hans hustru Nancy jævnligt kritiseret i medierne for at rådføre sig for meget med en astrolog.

Arabiske astronomer og astrologer

Kongelig astrolog bag arabisk olieaftale

Under den 2. verdenskrigs sidste år – efter den berømte konference 4.-12. februar 1945 mellem Roosevelt, Stalin og Churchill i den sydrussiske by Jalta på Krims kyst – begav den amerikanske præsident sig herfra hjemad ad en omvej, idet han derefter på en amerikansk slagkrydser, "SS Murphy", ud for Arabiens kyst holdt konference med den daværende konge Abdul Azis, kaldet Ibn Saud, af Saudi-Arabien.

Der blev herved etableret en stærkere vestlig tilknytning i dette – indtil da hovedsagelig britiske – interesseområde som modvægt mod russernes stadig truende indflydelse i olielandet Persien, en usikkerhed Jalta-aftalerne ikke garanterede nogen løsning på, idet de fortrinsvis bl.a. fastlagde den politiske interessefordeling, der skulle herske i Europa efter krigen.

Russerne opnåede herved en række stødpudestater i vest – de slavisk-sprogede lande, men kiggede sultent over sydgrænserne. Så amerikanerne måtte handle hurtigt og fik da nogle strategisk beliggende islamiske lande gjort til en slags allierede, ved f.eks. kort efter at få Tyrkiet (23. februar) og Egypten (24. februar) til at vende sig imod Tyskland. Den 3. marts opnåedes, at Tyskland og Japan blev erklæret krig af Saudi-Arabien – i praksis selvfølgelig kun en formalitet, men som herved efter dette bagvedliggende amerikanske initiativ gav USA "legalt" påskud for at indsætte sine rådgivere – og komme russerne i forkøbet.

Altså en yderst vigtig mission, denne omvej hjem via Saudi-Arabien. Ved den lejlighed kunne opleves eventyrlig kontrast mellem det tekniske Vestens enorme destroyer og den skinbarlige middelalder: Den kongelige chalup i Jeddahs havn kom sejlede derud med 3 hovedpersoner ombord. Og derpå en båd med 48 personer fra datidens største kongefamilie (56 sønner), der medbragte hele lam til at spidsteges på bål på USA-destroyerens fordæk, nu forsynet med telt, ægte tæpper og tronstol. Fra chalup'en gik den saudi-arabiske konge i fuld ornat ombord ledsaget af sin skatmester og sin "geheimeråd", nemlig den kongelige astrolog, der regnedes for en mindst lige så vigtig og uundværlig ekspert. De blev modtaget af præsident Roosevelt.

På et senere tidspunkt i nogen afstand – efter flere truende oliekriser og voldsomme dollarkursfald – var det muligt se tilbage på det og vide noget mere om, hvad der dengang blev oprettet mellem USA og Saudi-Arabien, som i klare punkter forbandt disse to dog på mange måder så fjerne lande for første gang.

For forholdet – som siden hen skulle blive en af de vigtigste hovednøgler til verdensøkonomien – er, at disse verdenshistorisk afgørende olieaftaler mellem USA og Saudi-Arabien blev skabt under fuldgyldig medvirken af den kongelige saudi-arabiske astrolog. Først da hørte briterne om mødet. En ærgerlig britisk delegation mødtes nogle dage senere med saudierne. Fra nu af var engelsk indflydelse på vej ud. Endda foræredes kongen en Rolls-Royce (venstrestyret, som han ikke kunne lide), men amerikanerne havde allerede overtrumpfet og givet ham et lille fly.

Disse olieaftalers tilblivelse i Saudi-Arabien fra dagen(e) efter den 12. februar 1945 var i deres udformning grundlæggende, men er derudfra blevet revideret flere gange siden. Den første såkaldte "oliekrise" indtraf den 22. oktober 1973 – hvor Saudi-Arabien med det afgørende ord, foruden Persien og 5 andre mellemøstlige olielande, iværksatte en embargo, dvs. lukkede af i en periode for olieeksport til USA og Europa.

*Den høje person midt i billedet:
Kong Ibn Saud Abdul Aziz, i Dammam i 1939.*

Tradition om cyklisk vendepunkt

Den saudi-arabiske astrolog, hvad har han kunne tænke ved oliekrisen? Astrologien i Mellemøsten hviler her især på ældgamle traditioner. Ud fra de overleverede systemer og generelle regler fra oldtiden ville en sådan astrolog have søgt at forklare det ved, at på nævnte afgørende 'krise'dag i 1973 havde planeten Saturn – der i denne ældgamle tradition forbindes med bl.a. "skæbne" og "bremsende effekt" – netop gennemløbet sin karakteristiske cyklus.

Derved var den nået frem til sit såkaldte "kritiske 28-29 års vendepunkt", hvor det ville tillægges betydning, at Saturn nu havde indtaget nøjagtig samme position som ved kontraktens indgåelse. Ved omtalte krise ses endnu en faktor, som ifølge traditionen kunne være "problematisk" ud fra den nedadgående månebane i sit knudepunkt med ekliptika.

Da oliekrisen sluttede, ved at embargoen ophævedes igen den 14. marts 1974, er der på denne dato forbavsende overensstemmelse i sammenfald og kontakter med planetpositioner, måneknuder mv. for den 28. maj 1901, da englænderne (det senere BP-olieselskab) opnåede, og opstartede, deres første koncession i Iran (Persien). – Herfra bredte de sig hurtigt videre til størstedelen af Mellemøsten og foruden Irak, Jordan, Palæstina m.fl. underlagde sig bl.a. områder som Oman, Aden og Yemen på den saudiarabiske halvø som protektorater. Men med USA's fredelige indtog i 1945 i Saudi Arabien var briternes rolle, som antydnet, udspillet for altid – og blev overtaget af supermagten.

Hvis en oldtidsastronom var stillet heroverfor, ville han – ud fra traditionens værker af bl.a. oldtidsastrologerne Ptolemæus og Manillus – ved de metoder have bemærket sig, at en "kædereaktion", som aftegner sig, fra der blev givet adgang til olien i 1901, havde – da der tilsvarende blev givet adgang i 1974 – således specifikke planetariske fællespræg. I nutiden er man begyndt på amerikanske universiteter med – uafhængigt af og helt uden for den gamle astrologi – at seriøst forske i større udstrækning i cykliske forhold og mønster-paralleliteter.

Endnu engang viser verdenshistoriens politik og internationale udvikling sig med flere specielt irrationelle træk, præget af umiddelbart mindre let forklarlige handlemåder, der unddrager sig analytikerens og politiske eksperterens indblik. Dvs. forhold – her, astrologi – temmelig langt fra det, der på overfladen dengang kunne se ud f.eks. som kampen mellem 1900-tallets to store, problemfyldte økonomiske systemer, som rakte ud efter Mellemøsten.

'Basilisken' strejfer verdenshistorien

Den amerikanske oberst Eddy, der var attachéret præsident Roosevelt som dennes adjutant og sekretær, udgav senere sin dagbog om mødet på Jalta og på den amerikanske destroyer. Tilmed andre papirer er senere frigivet fra Washington, der udgav dem i serien af 'diplomatic papers'. Både kong Ibn Saud med sin gigt og Roosevelt med lammelser måtte af og til bruge rullestol, og ombord fik kongen da foræret en sammenklappelig rullestol – typisk amerikansk effektivitet, ideel til rejsebrug. Også derved kom de to ledere på fortrolig fod. De drøftede her ikke mindst spørgsmålet om jødernes fremtid efter verdenskrigens snarlige afslutning.

I "1. Mosebog" (37,9-37) berettes, at Josef (Jakobs søn) foretager en drømmetydning, hvori scenen er, at Sol, Måne og 11 stjerner (stjernebilleder) underlægger sig ham. Hans brødre reagerer ved at kaste ham i en tom brønd og sælger ham derefter til en karavane til Egypten. Brødrene lader hans far vide, at "et vildt uhyre" har opslugt ham og fremviser som tegn hans berømte "mangefarvede" kappe, de havde misundt ham for, og som faderen havde givet ham.

Fra oldtiden findes en række af beretninger om astronomer, der af hensigtsmæssige årsager observerede stjernehimlen fra en brønd. Desuden, ifølge de gamle traditioner findes der i de indviede stjernebilleder en brønd på himlen. Denne har som sin bund Løvens stjernebillede, hvis hovedstjerne er kongestjernen *Regulus/Basiliskos*. Mens det modstående stjernebillede på himlen – så at sige i himlen øverst over brønden – er Brøndkrukken (Vandbæreren).

Episoden med Josef fremstår derfor samtidig som en lignelse. Oldtidens rabbinerskrifter omtaler, at det eneste Josefs far, Jakob, tog med, da han flygtede fra Isak, var en speciel stav – som Josef siden overtog. Denne er i virkeligheden et astronomisk instrument, den ældgamle jakobsstav. Og de samme skrifter angiver, at Josefs mangefarvede kappe var et udtryk for *stjernehimlen* som en kappe over Jorden. Josef føres til "mørkets land", Egypten, og efter sin befrielse stiger han til de højeste grader som landets vicekonge (vesir, faraos stedfortræder).

Heri ses også alle ingredienser til en *alkymistisk* udviklingsproces: Josef i bunden af brønden opsluges af uhyret (basilisk), men ender som en 'lille konge'. Lige fra drømmetydning (den stjernekyndige 'behersker' stjernerne), den mangefarvede kappe (himmelkappen) givet ham af faderen Jakob, og bunden af brønden (astronomisk observationspost) – i udviklingsforløbet spiller stjerneverdenen hele tiden ind. Jf. dertil udsagnet om Josef med Jakobs astronomiske instrument i sin besiddelse, samt Moses' kvad ("4. Mosebog" 24,17), hvor der netop siges: "*en stjerne skal fremtræde fra Jakob*" – som hentydning til Jakobs "stjernesøn" Josef.

Josef blev "ekspatrieret" til Egypten af sine brødre, hvilket fik en folkevandring til følge, hans families emigration – ja, således allerede i det øjeblik, de placerede Josef i brønden for c. 4.000 år siden blev dette som en start til nogle af de senere største kendte konflikter i Mellempøsten.

--oo0oo--

Ove von Spaeth

Copyright © 1984 & © 2004

– forfatter til bl.a. bogserien "Attentatet på Moses".

Yderligere information: www.moses-egypt.net

Astronomisk sigte- og beregningsinstrument, et 'astrolabium' fra 1300-1400-tallet.

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk